

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

foto František Fráňa

Veřejné debatování a demokracie

Představujeme: Klub Vrtule

Rozhovor s ministryní školství

Veřejnosti na očích jsme vlastně neustále

Obrovské množství našich aktivit směřuje k tomu, abychom „byli vidět“. Dětem máme jistě co nabídnout, a tak přemýšlíme nad různými způsoby, jak je zaujmout, jak zapůsobit na jejich rodiče... Naším cílem je přitáhnout hlavně ty neorganizované k pravidelné činnosti v kroužcích a oddílech. Často děláme jednorázové akce, abychom ukázali, že existujeme, a mohli předvést, co všechno děláme a co všechno dětem nabízíme. Čím větší organizace, tím více finančních prostředků vynaložených na nejrůznější kampaně, časopisy a reklamy. Prostě chceme a potřebujeme být vidět.

Možná si ale málokdo z nás uvědomuje, že jsme „veřejnosti na očích“ vlastně neustále.

Nedávné průzkumy mezi zaměstnavateli ukazují, že při přijímání nových zaměstnanců rozhodují i jejich profily na sociálních sítích. Zkrátka, když se někde ucházíte o práci, budoucí zaměstnavatel projede váš Facebook a hned vidí „co jste zač“. Bylo by naivní si myslet, že to samé nedělají rodiče, když se rozhodují, kam – na jaký tábor nebo do jakého oddílu – přihlásí své děti. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že sociální sítě jsou přitom jednou z rozhodujících věcí. A nejde jen o profil organizace. Ruku na srdce, kdo z nás nemá v přá-

telích na Facebooku oddílové děti a jejich rodiče...?

Ať si to uvědomujeme nebo ne, jsme na očích téměř non-stop. Ať si to uvědomujeme nebo ne, téměř kdokoli se může podívat na naše fotky, na naše statusy, na naše komentáře... Naše facebookové profily odrážejí naše názory a naše životní postoje. Jednou věcí je tedy propagační akce, kde se snažíme přesvědčit rodiče, že právě naše organizace je ta pravá, a druhou věcí je, jak vystupujeme, když si myslíme, že nás nikdo nevidí.

Co spatří rodiče, když se podívají na váš Facebook? Co budou mít před očima rodiče, když se podívají na Facebook vašich vedoucích a instruktorů?

Rozhodně tady nenabádám k tomu, abychom na sociálních sítích o sobě vytvářeli nějaký falešný obrázek. Jen si myslím, že práce s dětmi je určitý životní styl. A dnešní doba s sebou přináší i to, že jsme veřejnosti na očích vlastně neustále.

Pro rodiče jsme partnery při výchově jejich dětí a pro děti často vzorem. Je to velká odpovědnost. Mysleme na to.

Jan Burda

autor je členem Představenstva České rady dětí a mládeže

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
110 00 Praha 1
tel.: 211 222 870
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REPOS, Praha

17. ročník
Toto číslo vyšlo
v březnu 2016.

Fotografie z archivu ČRDM
a jejich členských sdružení.
Foto na titulní straně
František Fráňa

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.
Tisk zpravodaje finančně
podpořilo Ministerstvo
školsství, mládeže a
tělovýchovy.

Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na <http://archa.crdm.cz>

Mladé hasiče můžete vidět téměř všude

Cílem Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska na úseku mládeže je všeobecná mimoškolní práce s dětmi a mládeží.

V této práci jde o všestranný rozvoj osobnosti dítěte a mladého člověka s důrazem na zvyšování fyzické zdatnosti za účelem výchovy k budoucí dobrovolné práci v jednotkách sborů dobrovolných hasičů obcí.

Pro tuto činnost jsou stanoveny dva hlavní cíle.

První podchycuje všeobecně vzdělávací aktivity mladých hasičů, které vedou k rozvoji zájmového a neformálního vzdělávání, a druhý je vede ke zdravému životnímu stylu a k celkové fyzické zdatnosti.

Činnosti mladých hasičů stojí na několika pilířích. Těmi jsou kvalifikovaní výchovní a vzdělávací pracovníci, vedoucí. Dalším je stopadesátiletá tradice dobrovolných hasičů a 45 let práce s dětmi a mládeží. Důležitá je také rodinná tradice, tedy to, že dobrovolná práce je předávána z generace na generaci. V neposlední řadě tvoří pilíř naší činnosti zázemí, tedy klubovny a sportoviště mladých hasičů.

Proč se stát mladým hasičem?

Nabízíme široké spektrum aktivit od vzdělávacích po sportovní, umožňujeme zapojení dětí od tří let bez ohledu na psychickou a fyzickou zdatnost nebo sociální rozdíly. Členství ve Sdružení ha-

sičů Čech, Moravy a Slezska (SH ČMS) je finančně dostupné. Velkou devizou je celoplošná geografická dostupnost našich aktivit – naše kolektivy působí téměř v každé obci.

Všeobecný výchovně vzdělávací program mladých hasičů je založen na plnění okruhů celoroční činnosti, která zahrnuje požárně technickou prevenci v podobě plnění odznaků odborností nebo odznaků specializací a vede děti k dobrovolnické práci. Protože je fyzická kondice pro budoucí dobrovolné záchranáře zcela zásadní, máme připraven systém fyzické přípravy mladých hasičů. Intenzivně se věnujeme i sportovní činnosti. Hasičský sport ve svých modifikacích zahrnuje požární sport, klasické disciplíny (CTIF) nebo techniky zaměřené disciplíny (TFA). Všechna sportovní odvětví mají branně-tech-

nický charakter. Hasičský sport je tedy technickým sportem.

Čeští dobrovolní hasiči jsou známí i mezinárodní veřejnosti. A to především skvělými sportovními úspěchy našich

malých i velkých závodníků, ale také úspěšným uspořádáním mezinárodních akcí v posledních letech. V roce 2009 to byla Mezinárodní soutěž mladých hasičů CTIF v Ostravě a v roce 2014 Mistrovství světa dorostu a juniorů ve

Svitavách. Tyto akce byly nejen výborně organizačně zvládnuté, ale byly také ověřeny sportovními úspěchy českých reprezentantů.

Jaroslava Čechrdlová, SH ČMS

Letem světem z webu Asociace TOM

Milý dopis od starosty Sloupu aneb Českolipští tomíci pomáhali

Milý děkonný dopis od sloupského starosty Jaromíra Studničky obdrželi členové oddílů TOM Dakoti a TOM Chippewa. Tomíci podpořili v rámci oddílové akce Dobročinná topinka rodinu postiženého Péti Živce, kterému vybranými penězi přispěli na přestavbu koupelny. Pan starosta rodinu osobně zná a dobrý skutek oddílů mu udělal radost.

Podobné dopisy nás vždy velmi potěší! A Chippewě a Dakotům patří velký dík!

(za)

Kralupská Uzlařská regata je v televizi!

V neděli 14. února 2016 se uskutečnil jubilejní 20. ročník kralupské Uzlařské regaty – 58 účastníků představovalo nový rekord v účasti.

V základní části vázal uzly každý dvakrát a počítal se lepší čas – mezi nejmladšími zvítězila Adéla Buncová před Klárou Homolkovou a Lucíí Gaškovou, v kategorii 11–14 let zvítězila Kateřina Popová před Hanou Pavlů a Klárou Buncovou. Mezi nejstaršími pak zvítězil Jan Vejrosta, který časem 18,83 získal i putovní pohár. Druhé místo obsadila Tereza Popová a třetí pak Zdeněk Vejrosta.

V uzlování poslepu zvítězil rovněž Jan Vejrosta. Vyřazovací závody vyhrála Kateřina Popová, která právě ve finálovém duelu

vytvořila časem 20,62 vteřiny nový rekord kategorie 11–14 let.

Padla celá řada osobních rekordů a zejména u nejmladších účastníků byl vidět značný pokrok při vázání všech uzlů.

Uzlařskou regatu navštívila i Česká televize – program Děčko, která zde natáčela svůj dokument pro pořad pro děti a mládež.

Zdeněk Vejrosta, TOM Vltavský paprsek, Kralupy

Tradiční novoroční pochod na Okoř

Rožtočtí tomíci ani letos nelenili a uspořádali již čtyřicátý osmý ročník tradičního

novoročního pochodu, který vede z Prahy 6 – Veleslavína přes sv. Juliánu na hrad Okoř až do roztockého Středočeského muzea. Na výběr jsou čtyři trasy – 13, 16, 28 a 44 km. Pochodu na hrad Okoř se v sobotu 9. ledna zúčastnilo přes pět stovek pochodníků všech věkových kategorií. Nechyběl mezi nimi účastník všech 48 ročníků! Další nadšenec dobíhal před polednem do cíle trasy 44 km!

Počasí výletníkům přálo, teplota se držela kolem nuly, a tak všichni pochodníci ocenili možnost občerstvení u sv. Juliány, kde se grilovaly dobré klobásky a naléval svařák. Na hradě Okoři si zájemci mohli zasoutěžit v tradičním kvízu MATUS a obdivovat přehlídku dravců. V roztockém zámku přivítaly turisty milé hlásky tří králů, nejmladšímu králíkovi – malé Lucince – byly teprve čtyři roky. V cíli čekal na pochodníky zasloužený čaj, perník a kovářka, kteří předvedli veselé scénky. Všechny příznivce turistických pochodů zveme na 49. ročník! Přijďte se protáhnout v sobotu 7. ledna 2017!

(za)

Tomíci uklízeli Lysou horu

Ve středu 28. 10. jsme se vypravili na Lysou horu. Plán byl jasný – vyčistit přístupovou trasu Krásná na Lysou horu – žlutou značku v délce 7 km. Moravsko-

slezská krajská rada nás vybavila pytlí na odpad a rukavicemi.

Začátek výpravy nebyl nic moc, jelikož jsme se rozhodli dobýt vrchol z Ostravice po červené. Nakonec jsme to všichni zvládli.

A pak už začala zábava. Pokračovali jsme po žluté turistické trase do Krásné a po cestě jsme všichni usilovně hledali odpadky. Úroda byla bohatá – papírky, sáčky, PET láhve, plechovky, skleněné láhve, ocelové lano, plastové ochrany na stromky, různé provázky aj. Toto všechno jsme snesli v pytlích dolů do Krásné, kde jsme to nechali u kontejnerů na odpad. Na jedné straně je smutné, že si někteří turisté pletou hory se skládkou, ale když na to přijde, tak jsme si tento den velmi užili :-).

Ivana Černíková – Pusa,
TOM Sedmička, Ostrava

Na světě nejsme sami

Tomíci z pražských oddílů Arachné a Jeleni pořádají již deset let dobročinnou akci Na světě nejsme sami. Výtěžek z akce opět podpoří stacionář pro sirotky v diecézi v Bozoum ve Středoafričské republice,

a to prostřednictvím sdružení SIRIRI. Zveme vás na již 10. a tedy jubilejní ročník akce Na světě nejsme sami, který se

bude konat v neděli 10. 4. 2016 v areálu břevnovského kláštera.

Foto archiv Asociace TOM

Magnetický Posejdon

Vodácký oddíl Posejdon, který je jedním z členských spolků RADAMOKU (Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje) vydal svoji tematickou magnetku. „Rozdáváme ji na akcích a používáme také jako vizitku. Domluvili jsme také několik prodejních míst pro ty, co by nás chtěli podpořit zakoupením magnetky,“ uvádí Posejdon na svém webu (www.posejdon.cz/magnetka).

Magnetku, pomocí níž je Posejdon mj. „na očích veřejnosti“, mohou zájemci získat na některém z prodejních míst nebo na akcích zmíněného vodáckého oddílu.

Od roku 2015 jsou díky spolku Hraniční meandry Odry k mání i další tři magnetky se vztahem k přírodě kolem Odry a Olše.

-red- a Roman Štolfa

Nemáme masivní billboardy, ale lásku k přírodě a nadšení pro správnou věc!

Česká tábornická unie klade v posledních letech jako většina organizací, které pracují s mladými lidmi, důraz na propagaci své činnosti.

Propagovat jakoukoliv neziskovou organizaci je velmi těžké. Většina příjmu ze státních dotací jde na zabezpečení její hlavní činnosti, a tou je činnost s mládeží; na samostatnou propagaci finance v rozpočtu mnohdy nejsou vůbec vyčleněny či jsou zastoupeny pouze okrajově.

Česká tábornická unie (ČTU) je v médiích stále častěji zmiňována. Nedalo mi to, a zeptala jsem se Jiřího „Wohryzka“ Zatrěpálka, místonáčelníka ČTU: Jak obstát před tímto úkolem? Jak to zařídit, aby se nezisková organizace prezentovala v radiích a televizních kanálech?

„Stejně jako většina podobných organizací využíváme formu rychlé internetové online komunikace s důrazem na sociální síť. Informace na sociální síti jsou velmi rychle předávány a sdíleny

velkým množstvím lidí, zejména naší cílovou skupinou – tou je mládež. Oříškem je spolupráce s režiséry či moderátory. Každé rádio nebo produkce má ovšem ve svém týmu lidi, kteří v mládí jezdili trampovat či do přírody a pracovali s mládeží. Ti nám velmi pomáhají. Vědí totiž, že propagace těchto volnočasových aktivit je velmi náročná a že nemáme masivní billboardy, ale lásku k přírodě a nadšení do správné věci!“ řekl Jiří Zatrěpálek.

Archu čte spousta členů ČRD. A možná by je zajímalo, jaké to je nahrávat třeba takový hodinový rozhovor do rádia?

„Nedávno jsem takový rozhovor nahrával, tak to mám ještě v živé paměti. Myslím, že nejdůležitější je příprava. Musíte vědět, o čem chcete mluvit. Jaké informace chcete posluchačům

předat. Velmi také záleží na osobnosti moderátora. Pokud je to člověk, který má o činnosti vaší organizace dostatek informací, tak probíhá rozhovor snadněji. Není ovšem ostuda si v každém případě nechat dopředu otázky rozhovoru či scénář reportáže poslat, příprava je mnohdy nejdůležitější část rozhovoru. Každý správný rozhovor by měl být také autorizovaný, tzn. schválen tím, s kým byl rozhovor natáčen,“ soudí místonáčelník ČTU.

Občas se stane, že čtete novinový článek z realizovaného tábora, a hned na první pohled vás nenapadne, že byl pořádán pod hlavičkou České tábornické unie. V mnoha případech je to dáno tím, že každý tábornický oddíl či klub má svůj znak. Na tento znak jsou členové oddílu hrdí – vždyť si jej sami vytvářeli – a umístí jej hned v úvodu článku. Až po bližším zkoumání zjistíte, že uprostřed tábora na vlajkovém stožáru vlaje vlajka ČTU. Děti také rodičům doma například říkají: „Dnes jdu na Mustanga (myšlen Tábornický klub ČTU v Kolíně)“. Asi by těžko řekli, dneska jdu na oddílovou schůzku tábornického klubu České tábornické unie jménem Mustang. Tím se mnohdy jméno ČTU vytrácí, ale pozorný čtenář jej vždy objeví.

Přeji České tábornické unii v budoucích letech hodně síly a prostředků pro další propagaci. Vždyť i vlajka, která vlaje na táborech a hudebních festivalech, musí být někým ušita!

Foto Adéla Doležalová

Veřejné debatování jako záruka demokracie

Většina teoretiků politické vědy a filozofie se rozchází v celé řadě otázek, ale asi jen málokterý z odborníků by nesouhlasil s názorem, že správné fungování demokratické společnosti vyžaduje informovanou veřejnost.

Pokud společnost není dobře informovaná, volby to budou odrážet, protože zvolení zástupci se budou pravděpodobně vždy snažit prosadit a v zákony proměnit to, co jejich voliči chtějí, ať už je to jakkoli pomýlené, a nebudou řešit problémy, které nikdo nevidí.

Způsobů, jak zlepšit informovanost veřejnosti, je samozřejmě vícero a my v České debatní společnosti (ČDS, www.c-d-s.cz) jsme dlouho přemýšleli o tom, jaká forma debatování je za tím účelem nejúčinnější. Pro inspiraci jsme se podívali do celého světa a jako nejslibnější nám přišel debatní formát Verbattle z Indie.

Možná vám Indie na první pohled přijde jako zvláštní volba, ale právě co se informovanosti společnosti a jejího významu týče, je třeba si uvědomit, že Indie je největší světová demokracie se svou více než miliardou obyvatel. Ba co víc, se svou vysokou volební účastí v největších demokratických volbách světa. Zakladatel tohoto debatního formátu, indický žurnalista a mediální celebrita Deepak Thimaya, popsal ve své přednášce na loňské mezinárodní výměně v Mikulovicích svoje uvažování stojící za debatním formátem Verbattle ve vztahu k Evropě takto: "Vždy jsem měl hodně námitek k tomu, jak Evropané mluví. (...) Víím, že máte výbornou kulturu a civilizaci, ale co se

mluvení týče, (...) i na debatních soutěžích, kde jsem byl, lidé mluvili jako roboti. Nevím, jak by Indie mohla přežít s takovými řečníky. 1,2 miliardy lidí, které nějak musíte udržet v demokracii, na to musíte mluvit velmi schopně, jinak lidé nebudou dávat pozor, dojde k násilí. Jen proto, že (v Indii) lidé k lidem vždy hovořili a apelovali na ně, vzbuzovali v nich emoce a přiměli je reagovat, jen proto Indie stále funguje."

Verbattle se liší od všech ostatních klasických západních debatních formátů, včetně veřejnosti známých politických debat nebo televizních diskuzí, v celé řadě klíčových detailů. Krátké řeči se rychle střídají namísto menšího počtu dlouhých řečí. Dva lidé si dynamicky předávají slovo v jednom týmu na jedné straně problému. Týmy na jedné straně jsou vždy v přesilovce. Někomu, kdo nemá moc zkušenos-

tí s debatováním, to pravděpodobně hned není očividné, a ostatně ani někomu, kdo je zkušený debatér západního stylu, to očividné být nemusí, ale tento formát je výborný v zapojení veřejnosti a mládeže díky svojí svižnosti a menším nárokům na počáteční řečnický talent nebo délku pozornosti. Debaty jsou tím pádem i divácky atraktivnější.

Poprvé jsme Verbattle pořádně vyzkoušeli právě na výše zmiňované mezinárodní výměně v Mikulovicích, která proběhla v rámci Erasmus+ na podzim loňského roku a zahrnovala žáky a učitele z ČR, Lotyšska, Estonska a Rumunska. A jak to vypadalo v praxi se sami můžete podívat na našem Youtube kanálu, TheCzechDebateTV. V budoucnu plánujeme rozšíření Verbattle do středních škol po celé ČR, počínaje Olomouckým krajem. Zapojte se i vy?

Martin Režný

Korunová Bedřiška z kriminálu

Přátelům Václava Havla se za socialismu podařil známý husarský kousek: v komunistickém Rudém právu nechali vytisknout jeho fotku s blahopřáním k narozeninám, které však pro oblaťnutí cenzury raději připsali jeho divadelní postavě Ferdinandu Vaňkovi. To je známá historie. Sochařce Marii Uchytilové se podařilo něco podobného, co až dosud takřka nikdo nevěděl, ale za co jí hrozil daleko větší trest.

Na novou korunovou minci, vyraženou v padesátých letech, si za předlohu vybrala dívku, kterou komunistický režim uvěznil z politických důvodů v kriminále. O tomto „majstrštyku“ exkluzivně vypráví ona tehdejší dívka, dnešní osmdesátiletá Bedřiška Synková. Do Švýcarska, kde od roku 1968 žije, se za ní vypravil Vavřínek Menšl.

Skautku komunisti uvěznil, ale s jejím portrétem pak platili

Bedřiška Synková skončila v padesátých letech za mřížemi. Odsouzena byla za vlastizrada, protože vedla skautský

oddíl. Ve vězení měla být deset let. Její trpký osud ale vybudil sochařku Marii Uchytilovou, aby použila její portrét v návrhu nové jednokorunové mince. Shodou okolností se pak s touto mincí platilo až do konce režimu. Se Synkovou natáčel ve Švýcarsku Vavřínek Menšl pro Reportéry ČT.

Na svém blogu píše: „Za činnost v zakázaném skautském hnutí byla Bedřiška Synková odsouzena na deset let za velezradu. Bylo jí teprve devatenáct let. Je paradoxní, že v době, kdy si třetím rokem odpykávala svůj trest v komunistickém žaláři, se zároveň stala symbolem úspěchů tehdejšího hospodářství. Byla totiž vyobrazena na nové jednokorunové československé minci. Stalo se tak díky neuvěřitelné shodě událostí v roce 1957, kdy se komunistický aparát rozhodl zavést nové bankovky a mince.“

Zdroje: portál ČT24 a web Vavřínce Menšla

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1561698-skautku-komunisti-uveznil-ale-s-jejim-portretem-pak-platili>

Skauti jsou lidem na očích dnes a denně

Veřejnosti jsme na očích dnes a denně: členství ve skautském hnutí ze společnosti nevyřazuje.

Dalo by se tak říci, že skauting nejen z hlediska vztahů s veřejností funguje na bázi symbiózy – sice je to organizace, která zastřešuje myšlenku a zajišťuje tak „oprávnění pro působení“, zároveň jsou to činy jednotek a jedinců, které ovlivňují veřejné mínění a které přímo komunikují s rodiči skautů a skautek. Pokud budeme konkrétní: jako orga-

nizace jsou skauti viděni v národních médiích: minulý rok to bylo například Jamboree – mezinárodní skautské setkání v Japonsku – nebo tisková zpráva týkající se rekordního nárůstu naší členské základny. To podporuje naši snahu připomínat se na úrovni globální, image skautingu ale pomáhají tvořit činy jedinců či oddílů, které působí lokálně, a mohou tak ovlivňovat vnímání pozitivního vlivu skautingu na celý svět – nezávisle na tom, jedná-li se o dětský den pro celé město nebo „jen“ o úklid vesnice.

V souvislosti s tím, jak je skauting vnímán širokou veřejností, jsme oslovili výzkumnou agenturu IPSOS. Více informací o tomto výzkumu si můžete přečíst v článku uveřejněném na serveru ADAM.cz

<http://www.adam.cz/clanek-2015050032-skauti-lide-si-je-spojui-hlavne-s-prirodou-se-schopnosti-spolupracovat-a-hrat-fer.html>

Lukáš Neuheisl

Pionýr? No jo, vás já znám!

Především v devadesátých letech jsme se celkem běžně setkávali s překvapenými reakcemi, že Pionýr vůbec ještě existuje. Jak to vypadá v současnosti?

Začátek roku 2005: Rodí se nový projekt, probíhá řada schůzek. Od těch kreativních, kde se z nápadu rodí koncept, získává jméno a obrysy, postupně přecházíme k těm více pracovním, při kterých se ladí podoba a funkce webu, propagace a spousta dalších drobností. Nakonec dojde i na ty zdlouhavé, ale nezbytné, kde větu po větě znovu a znovu čteme všechny texty na web a letáky, aby každé slovo sedělo a fungovalo. Rodí se informační kampaň Opravdu dobrý tábor.

Začátek roku 2016: Jedenáct let stačilo k tomu, aby se situace úplně změnila. Podobných projektů a webových stránek je spousta, na mnoha z nich jsou nalezeny důvěrně známé formulace. Zájem médií už není tak dravý, chtějí něco nového a na tom, jak má vypadat dobrý tábor, se nic zásadního nemění. ALE vnímání táborů jako služby, u níž

nutné sledovat kvalitu, zůstalo a ani ta pozornost médií neopadla úplně, protože lidi to zkrátka pořád zajímá...

Když jsme v roce 2005 startovali projekt Opravdu dobrý tábor, byli jsme v pravém smyslu slova pionýři kráčející po dosud neprošlapané cestě – dnes by se spíše řeklo, že jsme objevili a zaplnili mezeru na trhu. Nabídli jsme balík informací o letních táborech – od těch zcela obecných – do přehledného osmera zformulované předpisy, zásady, pravidla – až po naše, pionýrské: jak osmero naplňujeme, jaké máme za řadu let zkušenosti, na co je nutné dávat při výběru tábora pozor, jak do něj zapojit dítě (táborníka)... A nakonec jsme přidali i přehled našich táborů a čekali, jaká bude odezva. Prvotní zájem předčil naše očekávání a z ODT se stal jednoznačný úspěch – a tím pádem i příklad hodný následování.

Netrvalo proto dlouho a začali jsme objevovat podobně zaměřené internetové stránky – proč ne, tábory jsou společné téma. Pravda, tam, kde jsme nacházeli bez ostychu zkopírované své texty, tam jsme se občas ohradili, protože to se jednoduše nedělá. Jinde jsme však uzavřeli i spolupráci, alespoň v rovině výměny „prokliků“.

Proč o tom ale píšeme? Jedním z hlavních cílů pionýrského projektu ODT bylo změnit vnímání táborů a způsob, jakým o nich lidé uvažují. Že nejde jen o místo, kam se odkládají děti, ale o jeden, dva nebo tři týdny v přírodě, které mohou přinést do života dítěte mnoho hezkého a hodnotného, ale při špatném výběru také naopak. Že je potřeba vybírat spolu s dítětem, do ničeho ho nenutit, nebát se ptát a nechat si poradit. Že pořádání tábora je zodpovědná práce, kterou dobře zvládne jen sebraný a kvalifikovaný tým...

Snad se shodneme, že čím více spolků dětí a mládeže bude o táborech mluvit podobně, tím více dětí se z nich bude vracet s odhodláním jet příště zase – a kdo ví, třeba mezitím zkusit i ten oddíl, ze kterého byla většina ostatních táborníků.

Chcete také přiživit plamínek zájmu veřejnosti a médií o tábory a jejich kvalitu?

Inspiraci už dnes najdete na řadě míst, například na Facebooku ve skupině „Tábory jsou in“, určitě ale nevynechte adresu, na které „to“ začalo: www.dobrytabor.cz

Jakub Kořínek
Pionýr

Bobříkov, zapsaný spolek veřejnosti na očích

Od roku 2014, kdy jsme měli možnost v Arše představit své první krůčky, uplynul nějaký čas. Kluby dětí Bobříkov v Berouně i Stašově jsou stále aktivní a velmi oblíbené dětmi i rodiči.

Programy jsou stále pohybové, naučné a tvořivé. Tříhodinovky pod vedením dobrovolníků, kterým záleží na aktivním vývoji dětí. Chodí k nám děti ve věku od čtyř do 14 let, kluby jsou otevřené a může přijít každý. Nuda – tu s námi nezažije! Jezdíme na výlety a pořádáme dětské letní tábory.

Loni jsme si vyšlapali cestičku k pořádání kulturních akcí v domovské obci Stašov na Berounsku. Navíc se nám podařilo vrátit vesnickou tradici setkávání se a poklábování se sousedy a děti se společně pobaví.

Jablíčková Drakiáda ve Stašově

Přiblížil se podzim a k němu patří na vesnici pouštění draků. Proč si nezasoutěžit v této disciplíně mezi sebou? A tak vznikl nápad uspořádat drakiádu, akci pro děti i dospělé, zábavnou, kulturní i sportovní. Ve Stašově mají skoro všichni na zahradě jabloně, jejichž plody jsou nejtypičtějším a nejchutnějším ovocem. Výzvou pro návštěvníky této akce byla vstupenka – jablko, dobrá nálada a létající drak. Jablka byla všude, soutěžilo se s nimi, vystavovala se,

ochutnávala, pekly se koláče. Do soutěžního klání o nejchutnější jablkový koláč Stašova se přihlásilo 14 nadšenců. Celý stůl jablíčkových koláčů, každý byl jiný a návštěvníci ochutnávali a hodnotili... Program doplnily ukázky leteckého modelářství z Rakovníka a bojového umění Musado – šlo o parádní vystoupení kamarádů z Bavorska.

Vánoční středověký jarmark ve Stašově

Vánoce jsou nejkrásnější svátky v roce, a tak se spolek Bobříkov, obec a TJ Stašov dohodly, že uspořádají druhým rokem kulturní akci pro občany Stašova a okolí – vánoční jarmark. Zábavné odpoledne, tentokrát ve středověkém stylu s kulturním programem a prodej-

ními stánky se zbožím lidových tradic. Již tradičně k našim akcím patří fotokoutek, kde vznikají památné obrázky do rámečků. Vánoce byly na blátě, ale letošní fotky jsou skutečně zimní.

Kulturní program zahájil Aleš Bílek se svým loutkovým divadlem Vysmáto. Kombinace vystoupení loutkových postav s vlastním povídáním, zpěvem i hrou na kytaru. Vystoupení přilákalo malé i velké návštěvníky a po právu bylo odměněno potleskem. Děvčata ze Stašova Lucie Frýbertová a Adélka Hakenová nám předvedla agility, neboli poslušnost a učenlivost svých pejsků. Pokračovala skupina Althea, která nám ukázala v dobových kostýmech krásný středověký tanec s loučemi. Diváký historický tanec zaujal a po vystoupení tanečnice pokračovaly v tancích s dětmi na podiu. Celou akci již tradičně moderoval Jakub Odlas, který připravil sérii vánočních písní a koledí pro dokreslení sváteční atmosféry. Děti se zaujetím sledovaly program a často se do něj zapojovaly. Pozvání přijaly i stašovské maminky, které pod vedením paní Frantové zazpívaly vánoční koledy i s návštěvníky akce. Program pokračoval vystoupením Elthin, středověké kapely, jejíž repertoár obsahuje světské písně a instrumentální skladby z období středověku i rané renesance... Akce to byla vskutku slavnostní. A kdo přišel, jistě si odnášel kousek nadcházející vánoční atmosféry.

Ani v letošním roce spolek Bobříkov nebude zahálet.

Renáta Vacková

Více informací na www.bobrikov.cz

Dakoťáci již 15 let čistí Ostravu Jih od vánočních stromků

Náš oddíl S.K. a K.S. Dakota už patnáct let sbírá a likviduje vyhozené vánoční stromky v městském obvodu Ostrava-Jih.

Myslíme si, že to je jedna z akcí, kde jsme opravdu „Veřejnosti na očích“...

Samostatný kmenový a klubový svaz Dakota, z. s. (S.K. a K.S. Dakota) je spolek dětí a mládeže, který funguje již od roku 2001. Letos oslaví své 15. narozeniny. Naší každoroční první aktivitou je sběr vyhozených vánočních stromečků v obvodu Ostrava-Jih, který probíhá v lednu, únoru a většinou i v březnu.

Ostrava-Jih se skládá ze sídlišť Dubina, Bělský les, Zábřeh, Výškovice a Hrabůvka a jeho rozloha je téměř 17 km². Je nejlidnatějším obvodem města Ostrava (cca 110.000 obyvatel).

Občané většinou své vánoční stromečky vyhazují z oken a pak je odnesou k popelnici, ale je spousta takových, kteří je vyhodí z okna a nechají je tam. My od ledna do března procházíme náš obvod, ručně sbíráme vánoční stromky a nosíme je na hromady, které pak odvážíme ke svým klubovnám na Dubině a na Hrabůvce.

Velká výhoda našeho ručního sběru spočívá v tom, že s dětmi a vedoucími procházíme sídliště i tam, kam se popelářská auta nedostanou, a tudíž jsme

schopni odstranit vyhozené stromečky efektivněji (vysbíráváme i dvory a další autem nepřístupná místa), a tím pádem se stromky nikde nepovalují.

Stromečky vozíme do rodinných domků nebo na naši táborovou základnu na topení, další část stromečků zpracuje OZO Ostrava (zkratka v názvu společnosti znamená odvoz a zpracování odpadů). Dakoťáci letos nasbírali přes 4900 stromků.

Kateřina Hoghová
2. podnáčelník S.K. a K.S. Dakota

Veřejné vystoupení v Kredanci

Do Kredance chodím asi čtyři roky. Vždy jsme vystupovali jen před rodiči. Minulý rok jsme však vystupovali před divadlem a myslím si, že tam nebyli jen naši

rodiče. Měli jsme docela málo času na trénování celé choreografie, mně to tak aspoň připadalo, proto jsem trénovala i doma. Sice jsem si pamatovala celou

sestavu, ale i tak jsem se bála, že něco zkažím.

Byla asi hodina před představením, dodělávali jsme, co a kdo si vezme na sebe, a když jsme byli všichni hotoví, tak jsme ještě jednou procvičili choreografii.

Měli jsme dvě představení. Jedno se konalo odpoledne a druhé večer. První vystoupení jsem celkem zvládla. To druhé taky probíhalo fajn, až do té chvíle, kdy se mi utrhl poutko od kufru. Docela jsem to ale zamaskovala.

Mamka říkala, že sestava byla super, i já si to myslím a doufám, že budeme ještě někdy vystupovat na veřejnosti.

Natálie Hanzal,
účastnice tanečně-pohybových dílen,
kategorie 10–12 let
Pohybové divadlo a Současný tanec v Kredanci

Vrtule – svět her a poznání

Když se řekne Vrtule, nejednomu z obyvatel Valašského Meziříčí a okolí se vybaví kromě části letadla také Vrtule – svět her a poznání. Místo dobré zábavy, které dětem i dospělým již po dvanáct let poskytuje zázemí pro příjemně a užitečně strávený čas při hraní, tvoření a učení se zážitkem.

Jak to všechno začalo?

Již od samotného začátku bylo naším cílem vytvořit atraktivní, hravě-vzdělávací prostor pro nejširší veřejnost, který bude dostupný každému. Proto jsme v roce 2004 založili klub, který nabízel desítky moderních společenských her a hlavolamů. Tehdy ještě pod názvem Vrtule – klub deskových her. Postupem času se nabídka rozšiřovala o herní prvky v podobě velkých postřehových her a herních stolů rozvíjejících spolupráci a komunikaci. Velkým krokem bylo vybudování interaktivní expozice zaměřené na fyzikální a optické klamy. Z podtitulu zmizel slogan „klub deskových her“, který nahradil nový, výstižnější „svět her a poznání.“

SVĚT HER A POZNÁNÍ

Součástí Vrtule je také kreativní koutek, který láká šikovné ruce. Výtvarné aktivity se obměňují. Jednou z možností je tvorba vlastního leporela nebo malování hrnečků. Kdokoliv může přijít a nějaký si dle vlastní fantazie namalovat. Autoři si je pak po vypálení vezmou domů.

Co najde návštěvník ve Vrtuli?

V těchto dnech je možné si ve Vrtuli zahrát jednu ze 150 deskových her či pobavit se s přibližně 80 hlavolamy. Dále Vrtule nabízí v našem regionu ojedinělou interaktivní expozici „Kdo neviděl, neuvěřil!“. Můžete se nechat nejdříve hravě oklamat, abyste se záhy mohli pokusit rozluštit tajemství klamů a iluzí. Najdete zde zakřivená zrcadla i zrcadlovou komnatu, filmový buben a další „hračky“ oblíbené na konci 19. století, které se staly předchůdci filmu, periskop, kaleidoskop, přístroj lámající světlo na spektrum a další zajímavosti. Všechny předměty jsou doplněny o popis a vysvětlení jednotlivých předváděných jevů. Důraz je kladen na maximální možnou názornost, zapojení návštěvníka, zajímavé podání experimentů a samozřejmě také na výukový

přínos předváděného jevu, uvedením jeho příčin a důsledků.

Od nového školního roku přibyla další lákadla. Prvním z nich je pro děti naprosto neodolatelné velké „Krtkovo bludiště“. Vybaveni baterkou i bez ní zažívají děti a mnohdy i dospělí dobrodružnou cestu temnými podzemními chodbami.

Další novinkou je expozice „Hraví stavitelé“, kdy je možné z tisíců dřevěných kostek podle plánu vystavět některou z významných evropských staveb. Římské Koloseum, anglické Stonehenge, pařížskou Eiffelovu věž a mnoho dal-

ších. Fantazii se meze nekladou, takže mnozí staví také smyšlené stavby svých snů.

Co nového ve Vrtuli chystáte?

Vrtuli stále rozšiřujeme a chceme, aby byla hravější a aby se v ní mohlo bavit více dětí najednou. V současné době připravujeme rozšíření o další interaktivní výstavu Evropou křížem krážem, prostřednictvím které bude možno poznat evropské státy všemi smysly. Cílem tohoto nového projektu je zábavnou a hravou formou obsáhnout

dané téma a nabídnout dětem i dospělým, aby mohli objevovat nové věci a zákonitosti, poznávat a vytvářet si vlastní hypotézy. Dospěli jsme k závěru, že interaktivní a zábavný přenos informací je efektivní, zároveň zábavný a vyhledávaný.

Kde Vrtuli najdeme, kdo ji využívá a kdy je možné ji navštívit?

Dnes Vrtule čítá několik místností nacházejících se poblíž náměstí ve Valašském Meziříčí, kudy projde ročně na 8000 návštěvníků, zahrají si nespočet partií deskových her, projdou interaktivními výstavami a zábavnými expozicemi.

Nejčastějšími návštěvníky jsou především rodiny s dětmi a školáci a mládež od cca osmi do 26 let. Mnozí ji navštěvují pravidelně po několik let. Vrtule je otevřena tři dny v týdnu, v pondělí, ve středu a pátek od 14 do 18 hodin. Podle potřeby a po domluvě je možné přijít i v jiný čas, čehož využívají například školní družiny, třídy a podobně. A i o víkendech je ve Vrtuli živo. Pořádají se tu turnaje v různých deskových hrách. Některé již mají dlouholetou tradici, např. oblíbený předvánoční turnaj ve hře Člověče, nezlob se!

Připravili Ivo Skoček a -mkr-

Vrtule – svět her a poznání provozuje TOM Zlaté šípy a funguje za výrazné finanční podpory Ministerstva školství, tělovýchovy a mládeže ČR, Asociace TOM, města Valašského Meziříčí a místních firem.

Foto Ivo Skoček

Vrtule – svět her a poznání

**Pospíšilova 12/1
Valašské Meziříčí**

**[www.zlatesipy.cz/
vrtule/](http://www.zlatesipy.cz/vrtule/)**

**otevřeno v pondělí,
středu a pátek
od 14 do 18 hodin**

Vstup je zdarma

Pomozte nám využít potenciál mládeží

Rozhovor s ministryní školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) Kateřinou Valachovou

Stačila jste se za osm měsíců ve funkci ministryně seznámit alespoň rámcově s prostředím spolků dětí a mladých lidí? Jak vnímáte jejich činnost, atmosféru v nich?

Oblast podpory práce s mládeží vnímám nejen jako nedílnou a velice důležitou součást činnosti odboru pro mládež, ale také jako velmi významnou součást průřezové agendy celého MŠMT. Dobře nastavená podpora trávení volného času a vzdělávání dětí a mládeže, ať už jde o formální či neformální vzdělávání a informální učení, totiž pomáhá čelit aktuálním společenským výzvám v oblasti mládeže i celé společnosti a předcházet možným problémům v budoucnosti. Za dobu, co vykonávám funkci ministryně, jsem měla možnost poznat činnost některých organizací. Je neuvěřitelné, jak obrovský objem práce dokážete vykonat za tak málo finančních prostředků, které do oblasti mládeže i přes jistý pokrok v oblasti navyšování finanční podpory plynou. Jsem si velmi dobře vědoma, že by to nebylo možné bez nezměrného úsilí nadšených dobrovolníků, jejichž práce si velice vážím. Zároveň bych chtěla zdůraznit, že velmi oceňuji všechny pracovníky s mládeží za jejich profesionální přístup k práci, která se jim v naprosté většině případů stala koníčkem a životním posláním. Mluví-li o profesionalitě pracovníků s mládeží, mám na mysli to, že během svých několika setkání se zástupci mládežnických organizací jsem zaznamenala a velice to oceňuji, že činnost spolků velmi dobře reaguje na rozdílné potřeby, zájmy i zkušenosti dětí a mladých lidí, má zřetelnou vzdělávací perspektivu a její aktivity jsou tvořeny v souladu s jasnými vzdělávacími cíli. Vzhledem k mé předchozí pracovní zkušenosti mě těší také ta skutečnost, že práce s dětmi a mládeží v pojetí spolků je zaměřena na posilování práv dětí a mládeže, jejich sociální a osobní rozvoj a autonomii.

Spolky, které má ve své gesci odbor mládeže MŠMT, kvitovaly s povděkem nárůst částky, která je pro rok 2016 určena k jejich podpoře. Můžeme počítat s podobně optimistickým výhledem i do budoucna? Připomeňme, že sestupný trend ve financování sektoru mládeže se zastavil teprve za Vašeho

předchůdce, předtím prostředky pro tuhle oblast spíše klesaly...

Jsem ráda, že se ten negativní trend podařilo zastavit a obrátit. Nyní musíme zajistit, aby byla současná výše podpory zafixována přímo ve směrném čísle rozpočtu v kapitole pro mládež a nemusela být každoročně dodatečně a nesystémově dorovnáována, jako se to děje doposud.

Vaším tématem je zdravý životní styl dětí, méně cukrovinek a více pohybu ve školách. Dáte nám za pravdu, že právě spolky mohou být v tomhle nápomocny? Děti u nás chodí po horách, plaví se na lodích, podnikají horské výpravy, jezdí na koních...

Všechny statistiky ukazují, že dnešní děti mají v důsledku omezeného pohybu menší fyzickou zdatnost a sníženou psychickou odolnost, a proto je výborné, že v rámci vaší činnosti kladete

velký důraz na zdravý životní styl. Nejde ale jenom o širokou škálu nabídky sportovních a fyzických aktivit, které dětem a mladým lidem zprostředkováváte zábavnou formou obohacenou o principy neformálního vzdělávání a informálního učení. Je třeba zdůraznit, že velkou přidanou hodnotou činnosti spolků je to, že veškerá vaše činnost je aktivně inkluzivní, a proto je možné prostřednictvím spolků přiblížit návyky zdravého životního stylu všem cílovým skupinám dětí a mládeže – a co je velice důležité, děje se tak v souladu s jejich aktuálními potřebami a reálnými možnostmi. Vaše aktivity v této oblasti navíc maximální mírou využívají principu vzájemného učení (peer-learningu), které má mnohem efektivnější dopad na získání celoživotních návyků ke zdravému životnímu stylu. Z mého pohledu je role spolků v oblasti zdravého životního stylu, který zahrnuje také všestranný a harmonický rozvoj dětí a mládeže s důrazem nejenom na jejich fyzické, ale i duševní zdraví a morální odpovědnost, zcela nezastupitelná.

Česká rada dětí a mládeže i organizace v ní sdružené jsou pořadatelé mnoha významných akcí, debat, sněmů.... Přijala byste účast v některé z nich? V našich kruzích byla s povděkem kvitována Vaše účast na předávání Ceny Přístav v prosinci loňského roku. Můžeme doufat v opakování, přijmete nějaké naše pozvání?

Ráda si během roku udělám čas a některé akce navštívím.

Před Vaším nástupem jsme tu a tam zaslechli, že by snad odbor pro mládež, náš partner ve Vašem úřadu, měl být ponížěn na pouhé oddělení. Nesouhlasili jsme s tím – existence malého, ale samostatného odboru pro mládež je pro nás zárukou, že jsme pro ministerstvo rovnocenným partnerem. Jaký je Váš pohled na tuto problematiku?

Schválená systemizace pro rok 2016 posílila v organizační struktuře MŠMT roli odboru pro mládež jeho rozčleněním na dvě oddělení. Tato oddělení zohledňují koncepční činnost odboru a podporu neformálního a zájmového vzdělávání, čímž bude dosaženo opti-

málnějšího využití odborného potenciálu celého odboru a efektivnějšího plnění aktuálních úkolů i běžné agendy. Tuto strukturu neplánujeme měnit. Po mém nástupu na MŠMT navíc došlo k personálnímu posílení odboru pro mládež o dva pracovní úvazky, čímž by mělo dojít ke stabilizaci práce celého odboru.

Máte pro naše spolky, jejich vedoucí i svěcence, nějaký vzkaz, apel, výzvu?

Mladí lidé jsou nejen budoucností a těmi,

kteří současnou produktivní generaci časem vystřídají v rozhodovacích funkcích, ale také svým životem již nyní, vědomě či nevědomě, poukazují na nejdůležitější výzvy současné společnosti. Vnímám jako velké pozitivum, že neziskový sektor má obrovský potenciál působit také na společnost jako celek, aby si uvědomovala, že jí mladí lidé slouží jako zrcadlo a ukazují jí její vlastní neduhy, zvláště ty, na jejichž změnu již začíná většinová společnost rezignovat či je vůči nim více apatická. Apeluji proto na pracovníky

s mládeží v neziskovém sektoru, aby nám pomohli tento potenciál mládí vhodně využít, neboť se společnou koordinovanou podporou veřejného i neziskového sektoru jsou mladí lidé schopni být obrovským hybatelem pozitivních změn ve společnosti, a to nejen díky svému kritickému pohledu a vnímavosti, ale i díky idealismu, víře ve změnu a díky životní energii, které jsou pro ně typické.

Děkujeme za odpovědi.

Tomáš Novotný a Aleš Sedláček

Dvě setkání krajských rad dětí a mládeže

Zástupci krajských rad dětí a mládeže se setkali letos poprvé ve středu 27. ledna v kanceláři České rady dětí a mládeže na pracovní schůzce.

Na setkání zavítala hned na začátku návštěva z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Michal Urban, ředitel odboru pro mládež a Helena Knappová, která má na starost dotační činnost a spolupráci s NNO.

Hosté probrali se zástupci mládeže v krajích zejména dotační programy MŠMT, určené krajským radám a krajům vůbec. Diskuze se stočila na program Mládež v kraji, který již běží jako pilotní v několika krajích. Bylo dohodnuto, že se zástupci rad, kde program již funguje, sejdou na zvláštní schůzce v březnu, kde dosavadní zkušenosti vyhodnotí.

Poté se diskutovalo například o možnosti spolupráce na prezentaci činnosti organizací dětí a mládeže, sdružených v krajských radách, pro veřejnost; krajské rady vesměs hledají náhradu za ukončený projekt Bambiriáda. Dalším tématem byla např. možnost spolupráce s Národním parlamentem dětí a mládeže (NPDM) a jeho krajskými složkami.

Nakonec jednotliví zástupci krajů informovali o činnosti svých rad během roku, o členské základně, o akcích, které pořádají pro veřejnost, o zkušenostech ze spolupráce s krajskými úřady a o tom, kde se dají získat další finanční prostředky na činnost.

Další setkání, kde se sjeli zástupci sedmi krajských rad dětí a mládeže, se konalo v Brně v sídle Jihomoravské rady dětí a mládeže ve středu 9. března.

Schůzku zahájil zástupce krajských rad v představenstvu ČRDJ Jan Burda. Prvním bodem programu bylo upřesnění a doplnění údajů v dotazníku, který zjiš-

ťoval šíři činnosti jednotlivých rad. Dalším – hlavním bodem programu bylo sdílení zkušeností z již realizovaných projektů Mládež v kraji. Zástupci krajských rad hodnotili přístup krajských úřadů, způsoby spolufinancování krajů a měst. Vesměs platilo, že

- své nápady měly realizovat neformální skupiny mladých lidí,
- prvotní nápady hodnotily krajské rady dětí a mládeže a životaschopné podpořily školením,
- MŠMT financovalo 50% nákladů,

• dalších 50% nákladů projektů šlo z jiných zdrojů, především z měst. Celkem se po republice uskutečnila v loňském roce více než stovka projektů.

Na závěr se rozpředla debata nad dalšími projekty, nad náborově-prezentačními akcemi, které letos v krajích nahradí zrušenou Bambiriádu, nad možnostmi financování zaměstnanců rad a dalšími palčivými otázkami.

Michala K. Rocmanová

Zástupci ČRDM u ministra životního prostředí

V pátek 5. února letošního roku se sešli zástupci České rady dětí a mládeže (ČRDM) Aleš Sedláček, Tomáš Novotný a Petr Halada s ministrem životního prostředí Mgr. Richardem Brabcem a jeho kolegou Ing. Tomášem Kažmierským, který je na Ministerstvu životního prostředí (MŽP) zodpovědný za oblast spolupráce s nestátními neziskovými organizacemi (NNO).

Aleš Sedláček poděkoval panu ministrovi za podporu prací na obnově tématu Environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO), které bylo za předchozího vedení ministerstva doslova zadupáno do země, i za dlouhodobě vstřícnou komunikaci jeho kolegů pánů Nováka a Kažmierského směrem k NNO.

Hlavním tématem rozhovoru bylo navýšení dotačních prostředků určených pro podporu environmentálních aktivit, vykonávaných spolky dětí a mladých lidí. Zástupci národní rady upozornili pana ministra, že v posledních několika letech se žadatelé o podporu, kteří byli dříve podporováni z prostředků ministerstev životního prostředí, kultury či práce a sociálních věcí, přesouvají k ministerstvu školství, kde vzniká logicky přetlak žadatelů o (mírně se navyšující) dotace.

Ministr Brabec připustil možné zvýšení prostředků určených na podporu

neziskového sektoru, vždy však vyčleněných na konkrétní cíle, které budou v souladu s preferovanými záměry ministerstva.

Dalším tématem pak byla výzva z operačního programu ŽP na snižování energetické náročnosti budov, sloužících k veřejnému užití. Oprávněnými příjemci jsou i NNO. Problém je ve vysoké spoluúčasti žadatele a dlouhé době, nutné k vyřízení povinných náležitostí žádosti. Byli jsme ubezpečeni, že již vyhlášená výzva se bude opakovat a že MŽP bude uvažovat o snížení spoluúčasti pro NNO, které pracují v oblasti vzdělávání. K možnosti snižovat spoluúčast právě těmto subjektům přijala vláda usnesení, o které by se zřejmě dalo opřít.

Činnost spolků dětí a mládeže v oblasti vzdělávání o přírodě pana ministra zajímá a považuje ji za důležitou. Závěrem přislíbil návštěvu dvou ekocenter: skautského ekologického střediska Kaprálův mlýn v Moravském krasu a mlýna v Oparně v Českém Středohoří, kde environmentální středisko pro mládež vybudovala Asociace TOM.

Tomáš Novotný a Aleš Sedláček

Schůzka se uskutečnila díky iniciativě Petra Halady, starosty obce Kamýk nad Vltavou a vítěze soutěže Komunální politik roku 2015. Obec Kamýk dlouhodobě úspěšně spolupracuje se Státním fondem životního prostředí, který administruje prostředky pro MŽP.

Foto archiv ČRDM (nahore) a MŠMT (dole)

Jindřich Fryč převzal vysoké německé ocenění

Státní tajemník MŠMT Jindřich Fryč převzal ve středu 27. ledna v prostorách Velvyslanectví Spolkové republiky Německo z rukou velvyslance Arndt Freiherr Freytag von Loringhovens Velký spolkový kříž za zásluhy. Toto vysoké ocenění mu udělil německý prezident Joachim Gauck.

Pan Jindřich Fryč je v současné době státním tajemníkem na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Předtím dlouhodobě zastával funkci vrchního ředitele zodpovědného za mezinárodní vztahy. O rozvoj školských a kulturních vztahů se Jindřich Fryč zasloužil právě mezi Českou republikou a Německem. Nezasloužil se však jen o tuto oblast, ale také dlouhodobě podporuje rozvoj a propagaci dějin českého školství, a to

nejen v Německu. V lednu loňského roku obdržel Jindřich Fryč z rukou fran-

couzského velvyslance, Jeho Excellence pana Jean-Pierra Asvazadouriana, druhý stupeň Řádu akademických palm. Jde o francouzské vyznamenání za zásluhy ve vzdělání, vědě a kultuře.

Dlouholetému pracovníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a příznivci neziskových spolků zaměřených na mimoškolní výchovu se dostalo rovněž uznání ze spolkového prostředí. V roce 2008 se Jindřich Fryč stal nositelem mimořádné Ceny Přístav, udělované Českou radou dětí a mládeže. Cena Přístav je ocenění zástupcům veřejné správy na místní a regionální úrovni za významnou podporu mimoškolní činnosti s dětmi a mládeží a zásadní přispění k jejímu rozvoji.

-red-

Prožij léto 2016 naplno! Vyjed' na workcamp!

Využij skvělou příležitost k cestování a poznávání nových lidí a kultur. Získej zajímavé zkušenosti a netradiční letní zážitky. Na workcampy s Tamjdemem můžeš vyjet téměř kamkoliv po světě. Díky nim budeš navíc prospěšný a věnuješ několik hodin svého času práci, která má smysl.

Workcampy jsou jeden- až dvou týden- ní projekty v neziskových organizacích po celém světě. Schází se na nich mezinárodní skupina dobrovolníků. Společně několik hodin denně pracují a pomáhají dobré věci. Kromě toho ale také poznávají danou zemi a kulturu, to, jak nezisková organizace funguje, a sami sebe navzájem. Baví se spolu většinou anglicky. Během těch několika dnů „na projektu“ se člověk velice dobře rozmluví a ztratí případné komunikační zábrany.

Spektrum projektů, do kterých se můžeš zapojit, je opravdu široké – od ochrany kulturního dědictví, biofarm,

ekocenter přes práci v národních parcích, s dětmi, lidmi s handicapem atd. Záleží jen na tobě, co si vybereš. „Workcamp splnil všechna moje očekávání. Poznal jsem super partu lidí z pěti zemí světa, zjistil jsem, že se dokáží se svou – dle mého názoru slabou – angličtinou domluvit a s někým si povídat hodinu i déle v cizím jazyce. Estonsko jako zemi jsme měli tu čest poznat jinak než turisté, poznali jsme ji očima Estonců. Měli jsme plno skvělých zážitků a zábavy při práci. A dodalo mi to sebevědomí k dalším workcampům

a pomoci ostatním,“ píše Štěpán o své zkušenosti z Estonska. Vyjet ale můžeš od Islandu přes Irsko, Německo, Švýcarsko až do Japonska nebo Jižní Koreje téměř kamkoliv.

Chceš taky zažít workcamp, potkat partu inspirativních lidí a užít si super léto? Největší nabídka a zároveň nejvyšší šance na přijetí je v únoru a březnu. Neváhej, místa se plní rychle.

Více informací a přihlášku najdeš na www.tamjdem.cz/workcampy

Jako student zaplatíš u neziskové organizace Tamjdem, o.p.s. poplatek za přihlášku 1500 Kč (studenti).

Na místě máš pak zajištěné ubytování a stravu, někde dokonce příspěvek na volnočasové aktivity, výlety, vstupy do muzeí apod.

Foto archiv Tamjdem

Workcampy tě lákají, ale ještě ti není 18 let? Zapoj se do některého z našich šesti workcampů v Čechách (od 16 let)! I na nich potkáš zahraniční dobrovolníky a procvičíš si angličtinu.

Na české projekty hledáme vedoucí mezinárodní skupiny dobrovolníků.

Rádi tě přivítáme v týmu campleaderů. V případě, že máš chuť se zapojit, máš dotaz nebo nás chceš jen pozdravit, ozvi se nám na: workcampy@tamjdem.cz.

Těšíme se na přihlášky a přejeme nezapomenutelné zážitky!

Za Tamjdem, o.p.s.
Andrea Longinová
koordinátorka workcampů

První česko-slovenský workcamp v Kazachstánu

INEX-SDA ve spolupráci se slovenskou ekologickou organizací Machaon International a kazašskou organizací Ekoturistické centrum TEK organizuje první ročník workcampu v národním parku Katon Karagay na východě Kazachstánu.

Workcamp Festival Medovyj spas je pořádán jako součást projektu Zlatý Altaj – bohatství pro rozvoj regionu, jehož cílem je podpořit rozvoj venkovského a ekologického turismu ve východním Kazachstánu a hůře dostupných oblastech horního Altaje. Národní park Katon Karagay, navržený na zápis jako světové přírodní dědictví UNESCO, má značný potenciál pro rozvoj turistického ruchu, který je však zatím málo využíván. Proto se projekt „Zlatý Altaj“ orientuje na podporu místního rozvoje a propagaci regionu. Workcamp je určený pro české a slovenské dobrovolníky, kteří budou mít jedinečnou šanci strávit dva týdny v nádherné přírodě národního parku, seznámit se s místní komunitou a podílet se na přípravě místního folklorního festivalu Medovyj spas (Medový sad), oslavujícího bohatství regionu, zejména včelařství.

Workcamp se uskuteční v době od 1. do 15. 8. 2016 v usedlosti Klimovo u vesnice Katon Karagay. V době uzávěrky Archy hledal INEX už pouze jednoho dobrovolníka – muže. Místa dobrovolnic již byla obsazena. Uzávěrka pro podání přihlášek byla stanovena na 9. 5. 2016.

www.inexsda.cz

Šikana je špička ledovce

Pionýr vydal prohlášení předsedy Pionýra Martina Bělohávků k tématu šikany. Hovoří se v něm o statistikách a o nedávných případech, ale také o programu a zkušenostech organizace Pionýr. Martin Bělohávek v prohlášení říká, že Pionýr nabízí vyzkoušené osvědčené cesty: „Z mnoha zkušeností víme, že jinde tzv. problémové děti často v oddílech mohou působit pohodově a možná se díky tomu „srovnat“ například i ve škole. I proto je u nás výskyt šikany a podobných jevů skutečně nízký. Naše oddíly jsou, slovy Programu Pionýra, „školou vztahů, respektu a řady dalších sociálních dovedností“. Na závěr prohlášení Martin Bělohávek připomíná, že je třeba, „abychom si tento problém uvědomovali neustále, ne jen v době, kdy média víří vodu kolem jednoho případu, abychom uvažovali nad souvislostmi a místo rozmíšek vedli veřejnou diskusi a společně

vytvářeli pro děti prostředí podnětné a zároveň bezpečné.“ Celý text najdete v sekci tiskových zpráv na

www.pionyr.cz

Let na Mars byl poprvé sledován živě

Dětská tisková agentura (DTA) informovala o simulovaném letu na Mars, konaném ve dnech 21.–25. 3. 2016 ve Vyškově. Plánujeme překonat světový rekord v délce studentské simulované mise do vesmíru, uvedli organizátoři letu, který začal před rokem. Expedice Mars je česko-slovenský projekt s dvanáctiletou tradicí; jeho hlavním cílem je popularizovat vědu. Každý rok pořádá konkurz na mladé kosmonauty ve věku 13 až 18 let, již procházejí náročným výběrem a výcvikem v Evropském kosmickém centru (Belgie), aby

na závěr pět z nich zažilo simulovanou misi k Marsu. Tato simulace je unikátem: marně byste na světě hledali podobnou. Pětice kosmonautů bezmála 100 hodin prožívá let v kosmické lodi o rozměrech necelých 25 metrů čtverečních, musí kontrolovat bezpečnostní systémy lodi, provádět řadu experimentů... Projekt Expedice Mars získal jistou prestiž a dnes se na něm podílí řada vědeckých institucí a vysokých škol. Po ohlasu loňské simulované mise v českých médiích se organizátoři rozhodli letos zřídit tiskové centrum, kde bylo možno celý let k Marsu sledovat a odkud byl poskytován kompletní mediální servis prakticky živě.

Více na www.expedicemars.eu

-red

říž Alici Juračkové, členům ČČK, paní učitelce Pavle Piskořové, studentům Střední policejní školy Holešov a žákům a učitelům III. ZŠ Holešov.

Jarmila Vaclachová

Malenovický suk

V zimním období jsme mohli mladé hasiče najít v hasičárnách – klubovnách, tělocvičnách, sokolovnách nebo na sálech kulturních domů. Na mnoha místech republiky se právě v zimním období konají soutěže ve vázání uzlů. Návuk vázání uzlů patří k oblíbeným činnostem našich kolektivů v zimním období. V praxi by pak děti měly zvládnout zkrátit dlouhý provaz, uvázat loď nebo při ošetření rány uvázat plochý uzel, který by zraněného netlačil.

Jedna z takových „uzlovek“ se uskutečnila 10. ledna t. r. v sokolovně ve Zlíně-Malenovicích. Soutěže se zúčastnilo 129 dětí ve věku od 6 do 15 let a 14 dorostenců. V první části soutěže proti sobě soutěžila pětičlenná družstva mladších a pak starších závodníků. Ve druhé části měřili svou rychlost a zdatnost jednotlivci rozdělení podle věku do kategorií mladší, starší a dorost. Závodníci vázali lodní a tesařský uzel na hrazdu, která nahradila kůl (lodní) nebo kládu (tesařský), plochou spojku a zkracovačku vázali v rukou a odkládali na stůl a úvaz na proudnici vázali na hadici s proudnicí. Pro hodnocení byl samozřejmě rozhodující čas, za který bylo všech pět uzlů uvázáno, a správnost uvázání. Za každý špatně uvázaný

uzel se k času připočítalo 15 trestných sekund. Svou zručnost ve vázání uzlů na závěr klání předvedli i vedoucí kolektivů.

A jak klání dopadlo? Soutěž družstev v obou kategoriích ovládli závodníci z Pohořelic. V mladších jednotlivcích zvítězila Karolína Stoklasová (SDH Pohořelice), ve starších Vojtěch Trčala (SDH Malenovice) a v dorostu Jan Obadal (SDH Malenovice).

Jaroslava Čečrdlová

Žáci testovali v TYMY své vědomosti v první pomoci

Ve čtvrtek 18. února 2016 se uskutečnil ve Středisku volného času – TYMY kurz pro žáky 5. a 8. ročníků 3. základní školy pod názvem „Co víš o první pomoci“. Tento kurz pořádáme již tradičně od roku 2005 ve spolupráci s ČČK Kroměříž. V letošním roce se do organizace této zajímavé akce zapojila také Střední policejní škola Holešov a BESIP.

V průběhu celého dopoledne si žáci zkusili poskytování první pomoci při různých situacích. To vše si mohly děti vyzkoušet díky odbornému vedení a také zásluhou figurantů, kterými byli žáci 9. ročníku 3. ZŠ. Celkem byla připravena čtyři stanoviště. Děti se také dozvěděly, jak poskytnout pomoc při popálení nebo jak ošetřit otevřenou ránu, vyzkoušely si resuscitaci a řešily také dopravní situace a křižovatky s panem Zdeňkem Patíkem – koordinátorem BESIPu. Za výbornou spolupráci děkujeme paní ředitelce ČČK Kromě-

Víte, co je to Restaurant Day?

Myšlenka **Restaurant Day** vznikla v roce 2011 ve Finsku a lavinovitě se šíří po celém světě. Vždy jednou za čtvrt roku si na jeden den otevrou „svoji“ restauraci lidé, kteří rádi vaří, někdo na ulici, další v zahrádkách, v kancelářích i obýváčích.

My jsme si letos v únoru takovou restauraci s čajovnou otevřeli v naší malostranské skautské klubovně už počtvrté. Návštěvníci si mohli vybrat z různých koláčků, které napekly ma-

minky, přímo v klubovně jsme vařili polévky pro zahřátí a různé druhy čajů. Mladší členové oddílu nejen vařili, ale také hosty obsluhovali u stolu, a navíc jim vysvětlovali pravidla deskových her, které si hosté mohli půjčit. Zážitek to byl zajímavý pro všechny – ostatně, budete-li 21. května v Praze, přijďte se k nám přesvědčit sami.

170. oddíl Ze-Hnje-She-Kha, Praha 1,
Junák – český skaut

www.restaurantday.org

Do „skauta“ se lze přihlásit i v druhém pololetí

Je pro vás důležité, aby vaše dítě jelo v létě na tábor s vedoucími, kterým důvěřujete, a s kamarády, které zná? Je nejvyšší čas najít mu skautský oddíl!

Nejen začátkem školního roku, ale také v pololetí je možné začít se skautingem. Na holky a kluky čekají dobrodružství, hry, soutěže, netradiční sporty i pravidelných výletů do přírody.

Skauting je prověřený generacemi, ale zároveň reaguje na trendy v moderním vzdělávání. Ve skautském prostředí se holky a kluci o sebe naučí postarat, vycházet a spolupracovat s ostatními dětmi. Tráví svůj volný čas v bezpečném prostředí a získají mnoho dovedností.

Skautský oddíl dítěti pomůže dorůst v sebevědomého člověka, který snáz najde své místo ve společnosti. Na rozdíl od kroužků zaměřených na výkon nebo na jednu konkrétní činnost totiž poskytuje prostředí, které je schopné přijmout jakékoli dítě – ať má mimořádný talent, nebo je plaché či trochu nemotorné. Dokáže vyzdvihnout jeho silné stránky a nabídne mu příležitost celostního rozvoje v partě kamarádů. Děti se tak učí, že je přirozené v jedné věci vynikat a v jiné nechat vyniknout ostatní a nemít komplexy.

V oddíle se potkávají holky a kluci různého věku a ti menší se mohou od starších mnoho věcí naučit přirozenou cestou, starší naopak nenuceně přejímají zodpovědnost nejen za sebe, ale i za mladší kamarády.

Na táboře se učí samostatnosti, spolupráci v partě kamarádů, orientaci v přírodě či třeba vaření. Průměrná délka skautských táborů je 14 dní, většinou se jedná o tábory s podsadovými stany nebo in-

diánskými tee-pee. Průměrná cena skautského tábora se pohybuje mezi 800 a 1000 Kč za týden, tato výjimečná cenová dostupnost je daná tím, že se jedná o tábory nekomerční a vedoucí na těchto táborech působí jako dobrovolníci, kteří přípravě a pobytu na nich často věnují svou vlastní dovolenou.

Vedoucí skautských oddílů zároveň musí mít složené vůdcovské zkoušky, které představují zvládnutí oborů, jako je pedagogika, psychologie, právo, zdravotvěda, metodika, tělovýchova a další, a které jsou akreditované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Bez této kvalifikace nelze vést oddíl ani uspořádat skautský tábor.

Pokud hledáte pro své dítě činnost, která jej bude nejen bavit, ale také rozvíjet, podívejte se po nejbližším skautském oddíle – na www.skaut.cz vám pomůže mapa skautských oddílů, kterých je po celé zemi více než dva tisíce.

Junák – český skaut

Czech Powwow

Zájem o kulturu původních obyvatel Severní Ameriky má v naší zemi dlouhou tradici. Téměř každý si na indiány hrál jako dítě, ale některým z nás nadšení pro poznávání těchto národů vydrželo až do dospělosti. Zájemce o kulturu severoamerických indiánů v České republice

sdružuje Indian Corral Westerners International z.s. (ICWI), pod jehož křídly pořádáme každoročně v březnu powwow – taneční a hudební slavnost severoamerických indiánů.

Jedná se o naši největší akci, kde jsme „veřejnosti na očích“. Během sobotního odpoledne čeká na návštěvníky vždy bohatý program – soutěže v různých tanečních kategoriích, společenské tance a tzv. mezikmenové tance, kterých se může zúčastnit každý, kdo na powwow přijde. To vše za živého hudebního doprovodu několika českých a evropských kapel.

Nejmenší děti tančí pouze pro radost. Zkoušejí si to, co vidí u ostatních dospělých tanečníků, a přejímají tak do sebe vnímání rytmu i pohybů vlastního těla. I pořadatelé powwow se snaží ocenit každé dítě, které přijde tančit. U malých dětí se nesoutěží, vítězem hodným odměny se stává každý, kdo se tance v kostýmu zúčastní. Starší děti už mají propracovanější kostýmy a také o tanci vědí více. Taneční oblečení a doplňky jim šijí rodiče, vedoucí nebo si je postupně začínají tvořit samy.

Powwow je tradiční indiánská slavnost, která se neustále vyvíjí, a je proto obohacena o moderní prvky. Má jedinečnou atmosféru a vznikají tam mnohá dlouholetá přátelství.

Karolina Majerová

Více na www.powwow.cz

Foto Petr Novotný, Páv Lučičník a Jerry Wolf

Cestujte s EYCA kartou po Evropě

Počet slev, které lze s EYCA kartou získat, se rozrůstá nejen v České republice. Daří se nám také v zahraničí.

Tradičně silná je EYCA karta ve Španělsku, kde se celkový počet slev již blíží k počtu 30 000, ve Skotsku a Itálii. Nyní navíc EYCA přichází s novým celoevropským slevovým programem. Ve spolupráci s portály club.hotelius.com a uniplaces.com jsme připravili bezkonkurenční nabídku levného krátkodobého a dlouhodobého ubytování.

Server hotelius.com nabízí ubytování ve více než 50 000 hotelech v celkem 6400 destinacích. Držitelé našich karet se mohou ubytovat v nabízených hotelech s 15% slevou. Na nabídku se můžete podívat na stránce club.hotelius.com/eyca, slevy zobrazíte zadáním hesla EYCACZE.

Server uniplaces.com nabízí ještě větší slevu – výhodné dlouhodobé ubytování v délce minimálně 28 dní studentům, kteří se rozhodli vyzkoušet si studium v zahraničí. Slevy můžete využít v celkem 39 evropských velkoměstech, a to ve výši až 50 % ze servisního poplatku za zprostředkování. Při měsíčním pobytu tak lze ušetřit klidně i 100 EUR. I bez této slevy jsou ceny, které server nabízí, velice příjemné. Přesvědčte se na www.uniplaces.com.

S EYCA kartou můžete získat i velmi výhodné cestovní pojištění. V čem je výhodné?

- pojištění platí na celém světě (kromě České republiky)
- neomezený počet vycestování
- délka jednoho pobytu v zahraničí může být 45 nebo 180 dnů nepřetržitě
- můžete si vybrat rizikovou skupinu Turista nebo Sport, podle toho, jaké aktivity v zahraničí provádíte
- neomezená asistenční služba v českém jazyce je klientům k dispozici NONSTOP
- online nahlašování pojistných událostí z pojištění léčebných výloh v zahraničí
- pojištění lze sjednat pro všechny typy karet EYCA
- platnost pojištění může být až 365 dní (maximálně však do doby platnosti vaší EYCA karty)

Další, podrobnější informace s možností vlastního objednání najdete na:

www.eyca.cz/eyca-tip/nejvyhodnejsi-cestovni-pojisteni-v-cr-jen-s-kartou-eyca

Nové slevy i doma

Neustále rozšiřujeme nabídku slev i v České republice.

Mezi nejnovější přírůstky patří spolupráce s Galerií hlavního města Prahy. Ta má ve správě osm objektů: Dům

U Kamenného zvonu, Dům U Zlatého prstenu, Městská knihovna – 2. patro, Coloredo-Mansfeldský palác, Dům fotografie, Bílkova vila, Zámek Troja a Dům Františka Bílka v Chýnově. Ve všech těchto objektech mají všichni držitelé karet EYCA po předložení platné karty nárok na snížené vstupné.

Na www.ghmp.cz najdete další informace.

V Plzni jsme navázali kontakt s tamějším Sportcentrem Koloseum. To nabízí moderně vybavené prostředí plné profesionálních cvičicích strojů a přátelskou atmosféru. Na rozloze cca 2200 m² se nachází fitness, dva squashové kurty, horolezecká stěna a boulder, aerobní sál, sál na indoor cycling, kardiozóna, sauna a solárium. Mezi další služby toho sportcentra patří pravidelná skupinová cvičení pod vedením profesionálních trenérů, sportbar s mnoha sportovními výživovými doplňky a nápoji, prodej sportovního oblečení, umělé řasy Lashes by Adriana a Studio Vanesa Visage – kosmetické služby, lipomassage, lymfodrenáže.

Všichni držitelé karet EYCA mají nárok na studentský tarif v rámci Sportcentra Koloseum Plzeň, což znamená slevu 10% na veškeré vstupy a permanentky. Více informací naleznete na stránkách www.sport-plzen.cz.

Jiří Gurecký

Jste rádi středem pozornosti?

Dan Włodarczyk

režisér

Samozřejmě středem pozornosti jsem velmi rád ve chvíli, kdy je tato pozornost spojena s obdivem a chválou. Naopak v situaci, kdy mi ostatní nadávají, posmívají se nebo mne jinak zostouzejí, středem pozornosti rád nejsem.

Markéta Peggy Marvanová

bikerka

Být středem pozornosti skrývá mnoho výhod i nevýhod. Výhodou je, že v dnešní době není těžké být jiný, tedy středem pozornosti. Pokud vás okolí nevnímá jako blázna, ale nahlíží na vás kladně a s úctou, můžete jistým způsobem

ovlivňovat, motivovat lidi v okolí. A to je přesně můj cíl, touha motivovat k akci. Když končím přednášku o mých extrémních závodech a dobrodružství a vidím, že někteří lidi z publika rázem mají touhu něco objevit, zdolat, mám hned energii do dalších extrémních podniků. Nevýhodou středu pozornosti může být dnešní svět, který se snaží být zajímavý na úkor něčího pošpinění, pomluvení.

Takže ano, zajisté jsem ráda středem pozornosti. Protože mi to umožňuje hýbat světem víc, než se daří leckterým boháčům.

Nejfejk

youtuber

Abych řekl pravdu, tak nejsem. Už jako malý kluk jsem měl rád svůj klid, kdy

jsem byl pro ostatní „neviditelný“, ale někde tam uvnitř jsem přeci jen trochu té pozornosti od ostatních chtěl, ovšem styděl jsem se natolik, že mi občas bylo dost trapně. Byly to zvláštní pocity, kdy jsem nevěděl, zda chci, nebo nechci tohle zažívat.

O mnoho let později zažívám maximální pozornost lidí každý den. Ať už v rámci internetu, nebo živě na akcích, kde to, co říkám, poslouchají stovky lidí a já na sobě nesmím nechat znát nervozitu, i když šátek mi v tom docela pomáhá (*Nejfejk na veřejnosti vystupuje vždy maskován, tají i své občanské jméno, pozn. red.*).

Ze začátku mi to dělalo docela problémy, postupem času jsem si na to zvykl, ale pořád platí, že to nevyhledávám. Netoužím být středem pozornosti, ale někdy to jinak nejde.

Březové lístky 10

Březový lístek je ocenění, které si mezi sebou v České republice navzájem udělují vedoucí dětských oddílů za práci s dětmi a pro děti. Má dvanáct stupňů, které postupně vyjadřují rozsah práce oceněného vedoucího.

Lenka Burdová – „Venci“ (zelený BL)

1. V jaké organizaci působíš, co s dětmi děláš a co tě na práci s dětmi baví?
Působím v CVČ (Centrum volného času, pozn.) Hrubínka v Třebíči. Myslím si, že čas strávený s dětmi při vyplňování jejich volného času má smysl, a proto se snažím zapojit. Jako instruktorka jsem pomáhala při vedení oddílu a jako ve-

doucí oddíl vedla. Několik let spolupracuji na organizování letních táborů. A ty rozzářené dětské oči jsou skvělou odměnou za odvedenou práci – jsou tím, co mi „dobíjí baterky“ a co mě motivuje k další práci.

2. Při jaké příležitosti jsi dostal/a svůj poslední BL a co to pro tebe znamená?

Svůj první a zároveň poslední Březový lístek jsem dostala na závěrečném ceremoniálu RVVZ (Regionální vzájemná výměna zkušeností, pozn.) ve Žďáře nad Sázavou, kterou jsem pomáhala organizovat v rámci Pionýrské skupiny Údolí slunce. Na Březový lístek jsem pyšná a velmi si ho vážím, protože mi je odměnou nejen za uvedenou akci, ale i za činnost, kterou s dětmi a hlavně pro děti dělám.

Připravili Kateřina Palová a Jan Burda

www.brezovylistek.cz

www.facebook.com/brezovelistky

Czech Powwow – taneční a hudební slavnost severoamerických indiánů v Čechách
(foto Jerry Wolf a Páv Lučištník)

